

VASÁR NAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
ev. ref. lelkész.
TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:
Az Erdélyi Ref. Egyházkerület
„Egyházi Ertekezlete“

Megjelenik:
minden vasárnap egy iven.
ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egy évre . 4 kor. Negyedévre 1 kor.
Fél évre . 2 kor. Egy szám ára 10 fill.

Pünkösti gondolatok.

A tavasz eljöttével megváltozott a helyzet az országban. Öröm sugárzik le az arcokról, — mintha új boldogság költözött volna be a szivekbe.

Vajon érezni fogjuk az új életet, fellendülést majd az egyházi téren is és az egyesek életében? Vajon a közélet reformációja egyszerre mint az egyesek megjavulását is magával hozza?

Vajon hálásabbak leszünk ezután Isten látható ajándékáért? A láthatatlan adományozó méltó imadást fog nyerni? Vajon ezután is vonzóbb, kedvesebb lesz előttünk a világ tetszés nyilatkozata, mint a láthatatlan Istennek helyeslése lekiismeretünk benső szava által?

Ne felejtsük el, hogy az érzéki — hiába való öröm képzelése nem lehet a mi élet célunk. — Magasabb rendeltetésünk van és a testi életen kívül szellemi hivatásunkat, lelki kötelességünket nem szabad figyelmen kívül hagynunk. A világgal való tulságos barátkozás Istennel hoz minket ellenséges viszonyba.

Hajdan Izrael népe is annyira megfélekedett magáról, hogy minden bokorban, minden zöldelő fa alatt bálványképet állított fel. Annak szentelte idejét, erejét, lelkét és minden üdvösségét. — Az arany bornyu fénye elkápráztatta a körülötte tánczolókat szemét; a lángszemű, tüzes Moloch büszkeségre és kevélységre szoktatta a

népet. — És e bálvány körül ma is rajongva ujong a tömeg. A világnak elismerő mosolya után inkább vágyakozunk, mint Isten kegyelme után. Vérünknek pillanatnyi felhevülésében, érzéki mámorunkban elfelejtjük Isten szent törvényét. A vidám órában, az ujongás gyönyöre közt elhalványul előttünk az örökkévaló boldogság s átadjuk magunkat önfeledten a jelen örömeink.

Az üzletember pedig többre becsüli a bűnös uton szerzett nyereséget, bármily csekély legyen is az, mint a mennybeli örökséget!

Még a legjobb emberek is közel vannak ahhoz, hogy a világ csalfa hálólába bele kerüljenek. Pedig két urnak nem lehet szolgálni. — Istennek és a bálványnak nem lehet egyszerre áldozni.

Aki a világgal barátkozik, az Istennel ellenségeskedik. Minél mélyebben elmerül a lélek a világi gondok közé, minél inkább hajhásszuk az embereknek tetszését, annál inkább távozunk Istentől. — Ha tulságosan érdeklődünk a földi élet kétes értékű gyöngyszemeiért, akkor idegen lesz előttünk Isten országa és mi úgy állunk vele szembe, mint egy telyesen ismeretlen, soha nem látott, soha nem érzett lényvel szemben. Minél élénkebben érdeklődünk a ledölt, a régi bálvány a bűnös gond és bűnös remény árnyképei iránt,

Szerkesztőség és kiadóhivatal

hová a lapba szánt kéziratok
==== reklamációk és ====
előfizetési pénzek küldendőik
== Maros-Vásárhely, ==
Szentgyörgy-utca 9. szám.
== ev. ref. lelkészi lakás. ==

annál közönyösebbek leszünk, Isten igéjével szemben, annál idegenebb lesz előttünk Istennek öröme.

Hol vannak azok a bálványok, a melyeket imádattal vett körül a nép? A melyeknek évtizedeken keresztül rajongva hódolt a magyar nemzet nagy többsége? Lezuhantak, leestek az oltárról, össze vannak törve e bálvány képek.

Térj meg Izrael népe! Hangzott a proféták régi intése. Ezt a megtérést mi is dörgő hangon kiáltjuk azoknak, a kik még most sem akarnak felébredni a hamis bálványimádás nehéz álmából.

Ébredj fel te is, óh Árpád fia! Rakj egy mélyebb alapot a nemzet jövőjének felépítésében! Építs kősziklára és ne ingóványos talpra. Látod hogyan roskad lábad alatt össze a föld, a melyen eddig állottál? Az alap nem volt elég erős, — összedőlt az oltár, a meiyen eddig áldoztál. — Uj eszményképekért kell ezután rajonganunk, uj ideálokért kell küzdenünk. — A régi szellemek eltűnnek a láthatárról.

A hidegvérü önzésnek és haszonlesésnek sivár alakjai ellebbentek, lesiklottak a köztérről. Eltűnt a hazugság szelleme is, a mely eddig halálra üldözte az igazságot.

Tehát fel az uj életre! Mily barátságosan közeledik a jó Isten a megtérők felé! — Oh lépünk mindnyájan a megtérés útjára. — Szeretettel fogadja az Ur a visszatérő tékozló fiut. Ha a bűnbánó csak egy lépést tesz is előre, az Isteni kegyelem már 10 lépéssel jó közelebb hozzá. — Ha mi csak egy tekintetet vetünk feléje, ő már kitárt karokkal ölel át bennünket.

Térjete meg tehát! Vegyetek hamut fejetekre! Hintsétek be homlokatokat! — Boruljatok le Isten előtt, ő felemel titeket a porból és ujra felmagasztal.

Nagy irgalmassággal és könyörületességgel fog titeket megkoronázni majd az Ur.

Király Béla.

Pünköstit ünnepén

*Nem kérünk tőled földi jót, Atyánk!
Hisz mindennel birunk e drága földön,
Nem kérünk mindig felhőtlen eget,
S hogy a zivatar soha ránk ne törjön...!*

*Nem kérjük, hogy tégy érettünk csodát,
Vagy hogy megváltoztasd végzéseidet:
Csak buzgó lelket adj, melyből soha
Ne szálljon el a hit, remény, szeretet.*

*Igazságodban higyjünk végtelen,
Hogy te a gonoszt végre megalázd:
Míg a jót győzelemre segíti
Mindent bölcsen intéző kormányzásod.*

*Ez ünnep is, nagy, boldogító eszme
Diadalmának emlék-ünnepé:
Hiába álltak ellen a gonoszok
Mert a szent eszme őket győzte le. . . .*

*Nincs és nem is lesz elmulása annak —
A mit te kedvelsz s embert boldogít.
Elnyomhatják, megölhetik, de sirban
Az nem maradhat, csak egy ideig...!*

*Ez igazságot véd szivünkbe, hogy
Hitünk, reménységünk soha fel nem adva:
Készithessünk egy boldogabb jövőt,
Melynek szeretet legyen az alapja.*

*Ha ez a három szent csillag vezérel
Az élet útján s tiszteink között:
Akkor tudjuk, hogy a pünkösti lélek
Nem szállt el nyomtalan lelkünk fölött. . .*

Dénes József.

Közállapotok a 16. században s az igaz vallás ügye.

Vége.

1594-ben már megtörtént a politikai gyilkosság a vallás érdekében s a kivégzett főurak birtokát mind a katolikus uraknak adományozták. Majd jött Básta és Mihály Vajda siralmas uralma s nemsokára úgy látszott, hogy, Erdély mint hulla fekszik Básta illetve Rudolf lábainál. Az enyészet férgéi átvehették örökségképen. Nem késtek vele s a magyarországi jelene-tek lejátszódnak itt is még nagyobb mértékben. Az ellenreformáció vezérei mindenütt a jezsuiták. A Jézus-társaság e vitéz katonái száműzetésük után most ismét visszajöttek a főfészkükből. Monostorról nyugtalanítják a kolozsvári gyülekezeteket s elárasztják Erdélyt. A protestánsok kiirtását épen a kolozsváriakkal kezdi. Elveszik templomaikat, iskoláikat, minden házukat, papjaikat, tanítóikat, püspökeiket a tanuló sereggel együtt elűzik, aztán széjjel járnak Erdélyben, egy-

más után foglalják el a protestáns egyházakat javaikkal a maguk számára. Könyhullatás, vér, harcz, hamvadozó üszkők, rom, pusztaság jelzik utirányukat, a merre járnak. Gonosz munkájukban állandó segítségét élvezik Bástának. Mihály vajdának, a császári seregnek mindenütt. Már készülnek a német tanácsosokkal a szerencsétlen országot tartomány módjára rendezni, alkotmányát örökre megsemmisíteni, már tervezetet is készítenek a berendezkedésre. S mindez történik a császár engedelmével a császár érdekében. Ime a habsburg politika, mely azóta annyiszor ismétlődött. Ime az okok, mely miatt 500 esztendeje szomorú a magyar nóta! De a nemzet még nem volt hullá, felette még nem diadalmaskodhattak, örökségbe nem vehették.

A gonosz politikai célzat s a lelkiismereti szabadság ellen intézett merénylet csordultig töltötte a keserűség poharát. A sok politikai üldözés, gyilkosság, jogfosztás és jószágablás után Magyarország rendei már nem hajlandók elviselni, hogy a lelkiismereti szabadságukban is ennyire üldözzék. Paraszt emelnek 1602-ben Isten és a király előtt, hogy sérelmeiket nem orvosolják. S vajjon panaszukra kapnak e orvoslást? Igen ugy, hogy az 1604. országgyűlésen a kath püspökök már nyíltan követelik a protestánsvallás eltörlését s a király pedig a hozott 21 törvényczikkhez hozzáfűggeszti önkényesen a 22. cikelyt, melyszerint: ősei és elődei példáját követve ragaszkodik a katolikus hithez és királyi hatalmával megerősíti az ezen hit javára szerzett régibb törvényeket. Hogy pedig a következő országgyűlésen a vallás ügyével ne késleltessék a tárgyalásokat, elhatározta, hogy az ujitók ellen törvényes büntetéseket fogyanatba fogja vétetni.

Pr testáns egyházainkra ezzel ki volt mondva a halálos ítélet! — Érezte mindenki, hogy e cselekvésre ütött a 12-ik óra

E pillanatban jelenik meg megváltóként Bocskay gloriás alakja, hogy betöltse születésével magával hozott nagy hivatását, kötelezettségeket; hogy legyen hitének védője, nemzetének pajzsa, szabadságának megmentője s egy egész vérbe, lángba borított ország megváltója. Lett is. Előbb azonban ő is megjárta a magyart jellemző dinasztikus érzésével az utat, melyet azóta, ha másformában is, de egyaránt megjárta a rodostói fejedelem s a turini szent is.

Mint ifju apja oldala mellett királyhűségben nő fel, mint meglett férfi, maga is azt a politikai meggyőződést vallja, hogy Erdélynek jobb Rudolf kezében az anyaországgal egyesülve lenni, mint külön fejedelemségnek török uralom alatt maradnia. E politikának áldozata tölti el élete javarészét az örök habozó Báthory Zsigmond mellett.

Megszenved e politikai balfogása miatt, mert a törökpárti erdélyiek nótaperbe fogják s Bocskay még

örülhet, hogy életét futással mentheti. Királyföldön talál menedéket, hol a királyi kegy birtokában bizton érezheti magát.

Ám mig itt Erdély ügyeitől félre vonulva vagy jobban mondva félretolva szemléli az idők ártó rohanását, kettős hazája felett a duló vész tombolását s mig követül meg-megfordul Rudolf udvarában, átesik, át kell esnie a nagy változáson s Bocskay kiábrándul, ki kell ábrándulnia előbb esküdtött politikai hitvallásából. Belátja, hogy nincsen a németnek, nincsen királyának nemzete iránt csak egy csepp jó indulatja sem, s belátja, hogy János király országának Rudolf birtokába jutása a magyarságnak egyenesen végső veszedelmét jelenti. Bocskay mindezeket belátja, s mint egy elhibázott élet, mely az események fergetegét megfordítani ugy sem tudja: megy temetkezni kerek magányába, hogy elfogyassza Mikes török mondása szerint: „a számára letett rakás kenyeret“.

Ám az isteni gondviselés másképp határozott vele. Előbb meglátogatta. keményen megpróbálta, hogy aztán bevezesse egy nép Pantheonjába a legelsők közé, hogy megtartsa a halhatatlanság számára. — Valóban kifürkészhetetlenek az Urnak utai. A gyöngyöt, a drága követ a tenger mélyébe, a föld gyomrába rejti el, hogy legyen onnan a buvárnak, a bányásznak mit felhoznia. Így e választottjával, a nagy, dicső, szent alakkal is! Metgyötri, eldobja, elrejt, de aztán teremt eseményeket is, melyek felszínre hozzák, diadalra juttatja őtet s cselekszi azt, hogy megdicsőüljön benne Istennek emberbe szállt képe.

Ime az isteni kéz nyilatkozata Bocskay sorsában, nemzetünk s egyházunk zivatarjában is.

És mégis Bocskay ugy tűnik fel nekem eddig pályájában, mint egy hulló csillag, mely készül a semmiségbe elveszni.

De csitt! Isten kezében életünk. Bocskayé valóban ott volt. Csak egy kis változás kellett, hogy a hulló csillag merész pályájában újra élénk tűnjék. S ime ez már meg is van. A vérig sértett, bujdosó rendek figyelme egyszerre felé fordul s kéri, hogy ha eddig „német lelke is volt,“ kösse fel „a nagy harangot“ s álljon élükre. Csak ez kellett Belgiojasonak, ki ugy is agyarkodott a nagy főur gazdag vagyonára. Azonban hiába jön ellene kezében az elfogott levéllel, Bocskayt az égiek egy nemzet megváltására jegyzék el, hogy lenne „reménye a remény nélkül valónak, önérzet, öntudat, feltámadás.“ Egy ilyen pribék hát őt el nem vesztheti. Sorsa így volt beleírva szívébe, vérébe, tehetségébe is.

És e szív, e vér azt parancsolta neki, mikor eljut oda, hogy választania kell a külső vagy belső törvény: a királyához vagy nemzetéhez való ragaszkodás között, — ő kövesse a szívébe irt örök törvényeket s nemzete mellett maradjon.

Belgiojoso támadásával Bocskay e válaszúthoz érkezett s ő fejedelmileg választott: nemzete pártjára állott.

Oh ez uton már az első lépéseknél mi szívhez szólóan tudott beszélni! Hatására a hajduk nem tudtak többé hazájuk ellen harcolni, ő hozzá szegődtek s Belgiojoso futva menekült. Bocskay pályája e stádiumában már nem hulló csillaghoz hasonlít, de a fölkelő naphoz, mely sugaraival — lenyilazza, mint egykor a mythos istene — kik ellene merik emelni kezöket. Valóban jó részt ez is lett elleneinek sorsa, mert első diadala után mellé állt az egész nemzet s azok legyőzve, megalázva menekültek előle.

Nem is lehetett ez másképp. Az Isten, haza, szabadság nevében indított háboru fegyverei le nem győzhetők.

Bocskay is diadalmas tábornok járt az országban s rövid idő alatt már a visszazszerzett Kassán ünneplik. Győztes serege onnan aztán bejárja, meghódítja Erdélyt, Felső-Magyarországot, sőt be becsap még a szomszéd Ausztriába is.

Minden magyar ajak az ő dicsőségét hirdeti, minden magyar szív csak érte halálkodik s dicsőségé elismerésül, nagysága jutalmául megválasztják Erdély s Magyarország nagy fejedelmének

S míg az egész ország, az egész nemzet így ünnepli nagy fejedelmét, vajjon Bocskay mit csinál, miken töpreng annyira? Bizony nem azon, hogy miképp vegye birtokába foglalásait, hanem hogy kibékítse királyával drága nemzetét. Pedig maga is király lehetett volna. Mert hogy diadalait a szultán méltóan jutalmazza, nagyvezérétől királyi koronát, drágaköves kardot, s ékes kormánybotot küld neki ajándékol. Ám Bocskay a koronát leveszi fejéről, mert van az országnak koronás királya. Ő pedig csak a nemzet, a lelkiismeret szabadságáért fogott fegyvert. Fundamentuma az igazság volt, mint egyházának, melyhez tartozott s csak ennek akar érvényt szerezni.

Íme Bocskay az események magaslatán! A nap delelőjén áll. A hős emelkedése tetőpontra érkezett, de szeme nem káprázik a magasban, mert sas szem, szive nem ver hevesebben, mert oroszán szív, feje nem szédül, mert nemes királyi fő. A nagy fejedelem e magatartására bibliai képek eldvenednek meg előtttem. Mintha látnám az Istenembert, a Megváltót, amint jár a vizek felett s egy kézmozdulatával lecsendesíti a vihart, hullámokat, aztán szól: „Oh ti kicsinyhitűek, az én országom nem e világból való!“ majd mintha látnám Jézus felmegy a templom párkányára s mondja a sátánnak: „meg van irva, ne kísértsd a te Uradat. Istenedet!“

Valóban Bocskay önuralmának, lelki nagyságának rákosi viselkedése legigazabb, legbiztosabb fokmérője. Bölcs mérsékletének, esze nagyságának csak eredménye az 1606. június 23 án megkötött bécsi béke, melyben

egyházunk, alkotmányunk számára szilárd bástyát állít. E békekötésben legfőbb pontul köti ki a vallás-szabadságot, de egyuttal belefoglalja mindazokat, amik egy jobb jövőre zálogát voltak hivatva jelezni. Összehozza, kibékíti nemzetét királyával s hogy tovább használjon nemzetének, a török háboruk megszüntével királyi és a szultán között Zsitvánál szintén békét kötött; most először a magyar király megaláztatása nélkül.

Fájdalom, a gondviselés úgy rendezte, hogy ő maga, a magyarok Mózesse alkotásai eredményét, a béke áldásait itt e földön már ne élvezhesse. Még ugyanabban az évben — mi kegyetlen sors, — decz. 29-én pihenni tért egy más hazába Halálát egy nemzet siratta meg, s egy nemzet igaz fájdalommal kísérte utolsó útjára; de szellemét, hagyományát is az a nemzet tartotta meg, ápolta, őrizte s hagyta három századon át szent örökségképpen fíról-fira.

Azért alkotásának háromszázados emlékünnepe ne jöjjön zokszó ajkunkra a sorsnak mostoha végzéséért, hanem inkább áldjuk, magasztaljuk a magyarok istenét, hogy a nagyot, a dicsőt adta nekünk, milyet csak századok szülnek. Áldjuk azért érte az Urat Bocskay emlékét pedig zárjuk szívünkre, őrizzük, s szellemét ápoljuk, mert Bocskay emlékét, szellemét ápolni annyi, mint gyakorolni az erény kultuszát, szeretni mindazt, ami földi ember előtt szent, magasztos, nemes és igaz s egyuttal munkálni anyaszentegyházunk felvirágoztatásán s az Uj Magyarország nagyságán.

Szdsz Ferencz.

Kérés az Olvasókhöz!

Pár nap mulva egy fél esztendeje, hogy a „Vasárnap“ szerkesztését átvettük. Ez idő alatt, tőlünk telhető legbuzgóbb igyekezettel törekedtünk arra, hogy hiveinknek oly lapot szerkesszünk, amely társadalmi, főként pedig evangélikus református szempontból jó barátjuk, segítő társuk, vezetőjük legyen. Sem fáradságot, sem áldozatot nem kiméltünk a cél érdekében. Jogos tehát kérésünk is, melylyel most kedves olvasóinkhoz fordulunk, hogy támogassák a *Vasárnapot*.

Irányunk a régi, — a kipróbált irány marad: *az ev. ref. hit élesztése, a keresztyén élet és ismeretek terjesztése, az ev. ref. vallás-erkölcsi öntudat fejlesztése, az egyháziasság és összetartás érzetének ápolása s a dolgos kezeknek építő munkára serkentése.*

Nem a magunk érdekét, hanem Krisztus anyaszentegyháza hiveinek szolgálatát tartjuk magunk előtt s ezért bizalommal kérünk mindenkit, hogy fizessen elő, olvassa és terjessze a *Vasárnapot*.

A hátralékos előfizetőket is atyafiságos szeretettel kérjük, hogy előfizetéseiket mielőbb rendezni sziveskedjenek.

A szerkesztőség.

Hidvégi Gróf Mikó Imre emlékezete.

1805 – 1876.

Hidvégi Gróf Mikó Imre születésének százados emlékét házas kegyelettel ünnepelte volt meg a sepsiszentgyörgyi ev. ref. Székely Mikó-Kollegium, az áldott emlékezetű nagy férfiú születésnapjának századik évfordulóján 1905. szeptember 4-én. A magyar társadalom, tudomány és református egyház kitönöségeinek jelenlétében díszes emléktáblával jelölte meg szülőházát, gróf Mikes Ármin zabolai kastélyát s ugyanezen év október 18-án pedig iskolai emlékünnepevény keretében újította fel nagy alapítójának emlékezetét.

A collegium előjárósága által kiadott s Péter Mózes igazgatótanár atyánkfia által szerkesztett emlékfűzet híven számol be az emlékünnepevény tartásáról, lefolyásáról, sikereiről s alaposan tárja fel előttünk az újabb nemzedék előtt, hogy ki volt gróf Mikó Imre.

Ki volt gróf Mikó Imre? Ha azt mondjuk, hogy politikus, tudós, író, Erdély egyik legnagyobb fia mind keveset mondtunk. Ha hivatali pályáját nézzük attól kezdve, hogy 21 éves korában az erdélyi királyi főkoronmányszék jegyzője lett egészen addig, hogy az alkotmányos éra beálltával közlekedésügyi miniszteri tárczát vállalt s a megtett uton óhajtjuk munkásságát

megismerni; ez a tárgyeset sem lesz elég erre, mert hatályát a politika és hivatalviselés mezején jóval túlhaladta roppant tevékenysége és áldozatkészsége a polgári és egyház társadalmi téren. Itt nemcsak harcos volt, hanem reformátor. Felkarolta az elhanyagolt nemzeti nyelv ügyét, az ismeretek terjesztését a közművelődési és jótékony intézetekét s a szűkebb

Erdélyben ezek egész sora neki köszönheti részint lételetét, részint jobb karba tételetét. Buzdításával, példaadásával felrázta a közérdekeltséget a haladás és művelődés minden tényezője iránt. Már 1838-ban a nagyenyedi ref. collegium, 1840-ben az erdélyi ref. egyházkerület főgondnokává választotta s mint ilyen a társadalom viharában a elpusztult főiskola ujratemetője lett. Bökezűségével istápolta a szászvárosi collegiumot s 1847-ben a Rikanbelüli kommunitás buzgó igyekezetét támogatva alapítóul sietett a sepsiszentgyörgyi református iskolához, megvetvén alapját a most oly jó hírű Székely Mikó-Kollegiumnak melynek céljaira végrendeletileg 60,000 forintot hagyományozott. Azok közül, a kik erdélyi ref. egyházkerületünk történelmét ismerik, ki ne tudná, hogy a kolozsvári ref. theologiai fakultás neki köszöni első nagyobb alapítványát, s az Erdélyi Múzeum Egylet alapítását? Ezen érdemei koszorújához járult még írói s tudós történelmi munkássága.

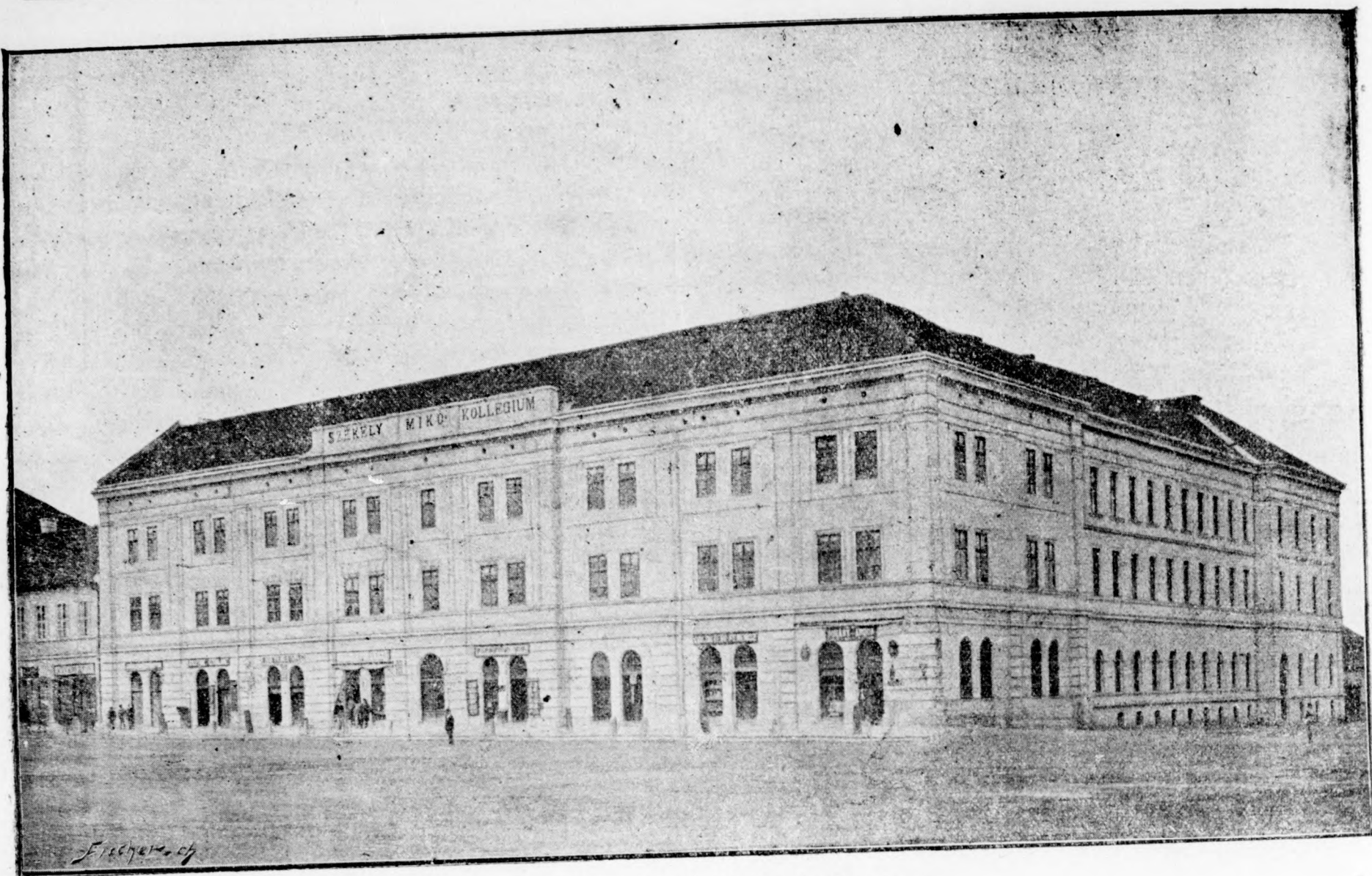
Ennek az életnek, ennek a munkásságnak s az ilyen élet áldásainak méltatója a most megjelent emlékfűzet, melyről jobbat és szebbet nem mondhatunk minthogy igazi s a nagy ember emlékéhez méltó kegyeleti tény. Elismerés érette a közreműködőknek és a szerkesztőknek.

Az emlékfűzet irodalmilag is becses munkálatokat tartalmaz; közli Bodor János akkor még zágoni ielkész emlékbeszédet Szabó Jenő kézdivásárhelyi lelkész szellemi ódáját, dr. Márki Sándor egyetemi tanár, dr. Bartók György erdélyi püspök, Molnár Lőrincz emlékbeszédeit stb. stb.

A füzetet 40 fillér árban árulják s tiszta jövedelmét a collegiumi ifjuság Mikó-zászló alapja javára fordítják.

Gróf Mikó Imre

Az ev. ref. Székely Mikó-kollegium.

Isten igéje.

Az atyának házában.

Nem tudjátok-e, hogy azokban kell foglalatossnak lennem, melyek az én Atyámnak dolgai? Luk. 2. 49.

Jézust mindig ott találjuk, a hol az Isten az emberekhez közel van, hol ezek az ő tekintetét keresik, gondolataikat reá irányítják, kéréseikre, imádságaikra meghallgatást keresnek. Miért van ez így? Mi készíti Jézust erre? Semmi más, mint szive. Az ilyen helyeken volt ő legszivesebben, ott találta fel hivatását, s ellenállhatatlan kényszer ösztönözte, hogy így tegyen. Oh boldogító kényszerűség, a mely egyuttal a legteljesebb szabadság.

Boldog vagy te is atyámia, ha téged is erre buzdít szived, ha arra ösztönöz lelkületed, hogy mindig ott légy, hol Istenedet, Atyádat megtalálod és mint az ő gyermeke Hozzá közel érzed magad. A hely nem számít. Lehet az a templomi gyülekezet; kegyes, Isten után sovárgó lelkeknek — vagy ha más nem — egy jó könyvnek társasága, a természet temploma; a hely mondom nem számít; hanem az a benső kényszer a mely téged hív és az a legyőzhetetlen vágy a mely

a vele való társaságba utal. Oh ha megértenéd, hogy mennyi szent alkalom van a mikor beszél hozzád a te menyei édes Atyád és hányszor van közel hozzád, hogy megindítson s szived dobbanásában hányszor int: ez a jó, ezt kell cselekedned; ezt nem akarom, tehát ne tedd! Vajha az állandó benső szükség, ellenállhatatlan vágygyal ösztönözne Hozzá, az élet forrásához. Így nyernéd el üdvösségedet, békességet és erőt szereznel magadnak az élet minden viszonyához. De ezt csak tiszta szíveddel érheted el; ha egész szíveddel, lélekkel akarsz. Le kell vetkezned gyarlóságaidat.

A Jézus lelke kell áthasson; az a lélek a mely Istent édes Atyának nevezte. Így meg fogod találni az utat Istenhez, közelebb jutsz menyei Atyádhoz és érezni fogod te is, hogy Isten az emberekhez csakugyan mindig közel van. Ekkor lész te igazán boldog!

És ez a te boldogságod csendes lesz és tiszta, ment minden salaktól. Nem erőszakolt és képmutató, hanem őszinte és természetes. Isten közelében élsz állandóan és nem gondolsz másra mint a mit ő akar. Nem vágyódsz hírnév, földi dicsőség után. De nem is szégyenled magad az emberek előtt, mert nem akarsz többnek látszani mint a mi vagy. Szeretettedet, könnyörületedet nem vonod meg senkitől... Mindenki olyannak fog ismerni, mint a milyen vagy és tudni

fogja mindent azt is, hogy ha akarnál sem tudnál más lenni mint a minék látszol!

Örökkévaló Isten, édes Atyám! Szivemből áldlak szeretetedért a melylyel megszabtad életem célját, hogy téged keresselek s meg is találjalak Boldog vagyok minden pillanatért a melyet nekem adtál s a melyben kijelentetted magad nekem és szivemet szent vágyakozással töltötted el Hozzád közeledni, Veled egyesülni. Megyek ha szólítasz, figyelek ha szólasz. Imádlak a gyülekezetben s otthon az „én titkos házamban“, hol mindenütt, Veled együtt érzem magam Most is velem vagy. Oh jöjj, nyisd fel szivem bezárt ajtaját, hogy világítson meg jóságos tekinteted, megszentelő kegyelmed sugara. Tölts be szent lelkeddel, add nekem a te békességedet, Uram! Amen.

Tóthfalusi József.

Kegyesség útja

Minden tehertől megszabadítva.

Az indiai óceán fenekén egy csodálatos állat él, egy, minden csontok nélküli puhány, mely mindennek daczára, óriási terhet, egy másfél méter hosszú és kétszáz font súlyú óriási tekenőt látszik hordani. Ez tulajdonképpen egy két részből álló kagyló, melyben a puhány él. Ennek az óriás-kagylónak folyton nyitva kell tartatnia, hogy mindig friss víz hatolhasson belé. S a puhánynak, hogy ezt véghez vihesse, folyvást kétszáz fontnyi súlynak nyomása alatt kellene élnie s még sem érez semmi terhet, mert egy rugószerű sarok, mely a kagylót nyitva tartja, teljesen megszabadítja attól, úgy, hogy bár látszólag nagy terhet hordoz, tulajdonképpen teljesen föl van az alól mentve. S az óriás kagylóju puhány nem az egyedüli, melyről így minden teher el van véve a többi, kettős kagylóju állat is, kicsiny és nagy egyaránt épen ilyen módon meg van minden tehertől szabadítva. S valjon az, aki a jelentéktelen puhányokról így levesz minden terhet, akarhatja-e, hogy az embert mindenféle teher nyomja és kinozza?

„Megoltalmaztatok magatokat, hogy meg ne nehezedjenek a ti sziveitek e világi szorgalmatosságoknak miatta és nagy hirtelen reátok jöjjön az a nap, mert mint egy tör úgy vészen körül mindeneket, kik az egész földnek színén lakoznak:“ Luk. 21, 34, 35. A világi szorgalmatosságok, vagyis a földi gondok olyan terhet képeznek, mely a lelket megnehezíti, olyan terhet, mely azt nemcsak nyomja, hanem árt is neki, mert képtelenné teszi, hogy a hozzá közelítő Megváltót kellőképpen fogadja. Töméntelen a földi gondok száma és megszámlálhatatlanok azoknak okai, úgy hogy nem lehet őket az emberi életből kiküszöbölni. De az emberi lélek is, látszólag azoknak nyomása alatt, belsőleg mégis szabad lehet tőlük, az által,

hogy a teher nem ő rajta nyugszik, hanem más valakin és pedig nem valamely teremtményen, hanem magán a Teremtőn. „Minden gondotokat Ő reá vessétek, mert neki gondja vagyon tirólatok“. Maga a Megváltó mondja nekünk, hogy nem szabad szívünket gondok által megnehezítenünk s reámutat a veszélyre, melyben forgunk, ha mégis gondokat hordozunk, holott Ő Péter által megmondja nekünk, hogy szabaduljunk meg azoktól. Vessük őket a mindenható Istenre, úgy hogy minden ügyünket Ő elébe visszük, azzal az erős bizonyossággal, hogy Ő mindenről gondoskodik! Ha így cselekszünk, akkor minden teher Ő rajta nyugszik és mi meg vagyunk szabadítva tőle.

Egyháztársadalmi élet.

A Katholikus Egyesületek Szövetsége a kormányról. E hó derekán tartotta a fenti szövetség évi nagygyűlését, a melyet ifjabb Zichy János gróf a szövetség elnöke a többek között ezen szavakkal nyitott meg:

Az egész országban mosolygó tavaszi hangulat a mi közgyűlésünket is kettős ünneppé teszi. A teljes és feltétlen alkotmányos szabadság órája, mely minden szívet örömmel tölt el, egyuttal biztatóan int a felé az irány felé is, melytől a teljes egyesülési és szövetekezési szabadságot várjuk. Talán kissé különösen hangzanak a szavak, pedig úgy van, hogy bár eddig is teljesen biztosítva volt az egyesülési, a gyülekezési jog és így a szövetekezési szabadság is, mindazáltal a felső hatóságoktól való félelem és a közvélemény nagy részének nyomása folytán a lelkeken régóta ülő aggodalom sokakat visszatartott attól, hogy az alá a zászló alá sorakozzanak, melyet én az erkölcs és a hazafiság jelvényének nevezek — értvén alatta a katolikus társadalom egyesülésének zászlaját.

Ez magyarul azt jelenti, hogy a „teljes és feltétlen alkotmányos kormány Zichynél ez felsőbb hatóság) a katolikus társadalom létrejöttének nagyon fog kedvezni. Hogy Zichy János ur mit ért ez alatt, azt bővebben nem kell magyaráznunk. Olyan társadalmi szervezkedés, amelyben a klerikalizmusnak jut az irányító, vezető és szervező hatalom. Klerikális célok számára összetoborzott társadalom kell neki, mely nagygyá hatalmassá tegye a klerikális katolicizmust. Szóról-szóra ez van elmondva Zichy János beszédében.

— **Az udvárhelymegyei ref. egyházi értekezlet** igazgató-választmánya Székelyudvarhelyen, a ref. kollegium nagytermében május hó 26-án délelőtt 10 órakor gyűlést tartott. Tárgyak voltak: 1. Folyó ügyek. 2. Bizottságok jelentése. 3. Székelyudvarhelyen tervezett Bocskay-ünnepély ügye. 4. Lehető indítványok.

H i r e k.

Boldog pünkösti ünnepeket kívánunk kedves olvasóinknak.

Bibliai olvasó kalauz. *A szentlélek.* Származik mind az Atyától, mind a fiutól Róm. 8., 9. Küldi mind az Atya, mind a fiu. Ján. 15., 26. Szent lelket vettek a próféták 2. Pét. 1., 21. Dávid 2. Sám 23., 2. Velte Jézus Luk. 3., 22. 4., 1., 18. Csel. 10., 38. Vették az apostolok annak különféle ajándékival. Csel. 2. *A szent lélek munkásságának ne álljunk ellene.* Róm. 8., 14. A ki vet a léleknek, a lélekből arat örök életet. Gál 6., 8. Isten lelkét meg ne oltátok 1. Ten. 5., 19.

Zsinati ötödik ülészak. A második budapesti református zsinat ötödik ülészakát, melynek egyetlen tárgya egyházi törvényeinknek legfelsőbb jóváhagyás és megerősítés alá leendő fölterjesztése, főtiszteletű Kun Bertalan püspök és nagyméltóságú báró Bánffy Dezső főgondnok urak, mint az országos zsinat elnökei, f. évi június hó 20. (huszadikán) d. e. ³/₄ 10 órakos nyitották meg Budapesten az Ügyvédi Kamara Szemere-utcai épületében.

— **Az új korona ör.** Radvánszky Béla báró halálával az egyik koronaöri állás tudva'evőleg megüresedett. E fontos közjogi méltóság betöltése ismét a prótestáns férfiak sorából fog történi s már is megindultak a találgatások melyek a körül forognak, hogy ki lesz a Radvánszky örököse. Irányadó prótestáns körökben mindegyre sürűbben hangzik fel az az óhaj-tás, hogy az új koronaör vagy báró Bánffy Dezső, vagy pedig gróf Tisza István legyen. Hisszük, hogy a közvélemények elég sulya lesz arra, hogy meghallgassák azok a kik e kérdésben döntő szerepre hivattak.

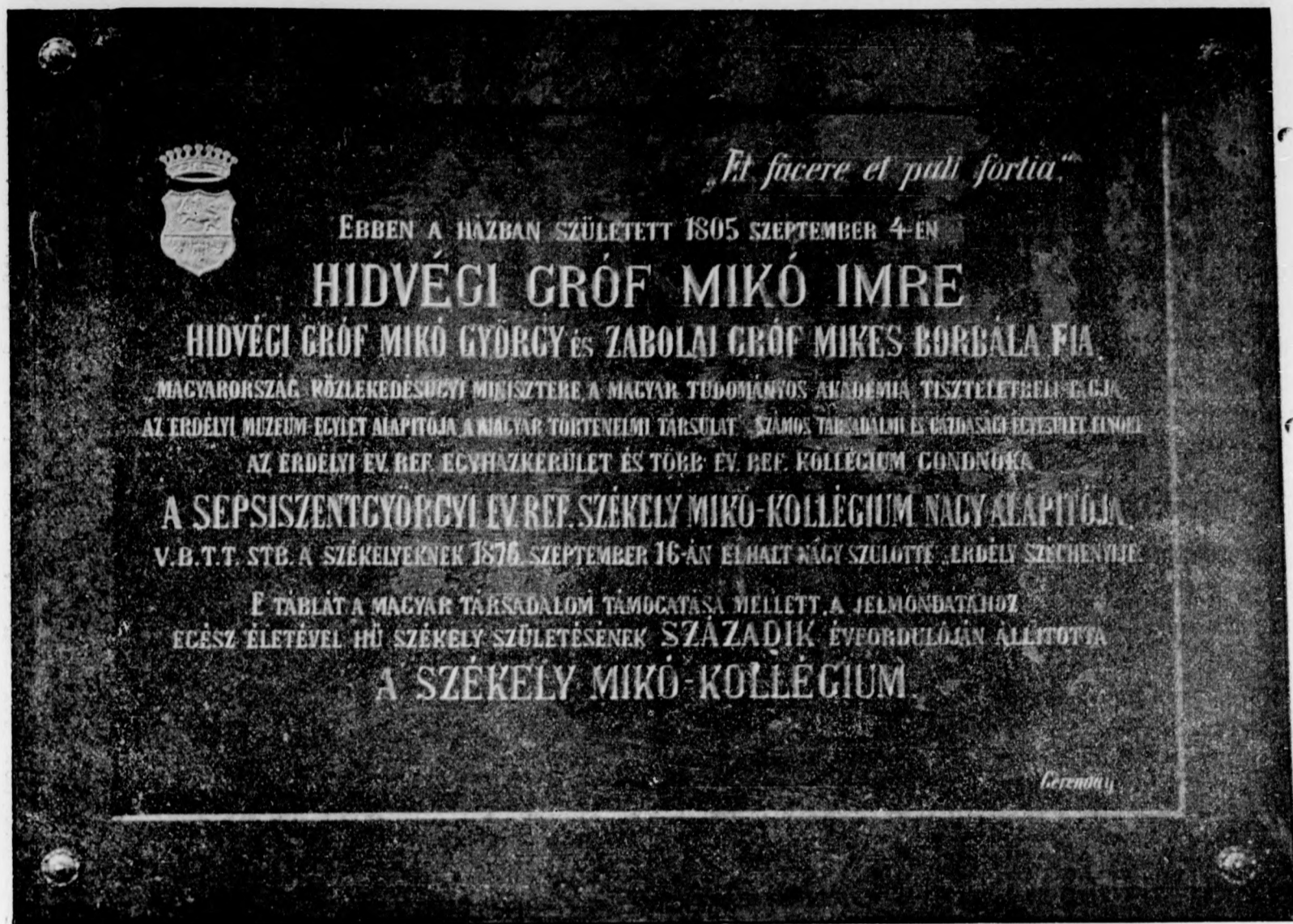
— **Bocskay emlékűnnepély,** A magyarpéterlaki ev. ref. egyházközség a nagy szabadsághős emlékéhez méltóan ülte meg egy szép és igazán lélekemelő istentisztelet keretében Bocskay István három évszázados emlékűnnepélyét a ref. templomban. A magasztos ünnepély a következő sorrendben folyt le: 1. Invocatio, 2. a XC. zsolt. 1. verse. 3. Alkalmi ima, mondta S. Váradi Albert. 4. A gyülekezet alkalmi éueke. 5. Alkalmi egyházi beszéd, tartotta: Keresztesi Gyula m.-péterlaki ref. lelkész. 6. Az ünnepély a CLXXII. dics. 7-ik versének eléneklésével ért véget.

A bűn ujjai. Egy arab példabeszéd azt mondja, hogy öt ujjja van a bűnnek. Ezek közül kettővel befogja áldozata szeméit és szól: „Ne lásd az Isten parancsát, a mely eltilt a rosztól, sem gonosz cselekedeted ocsmányságát, sem büntetésedet, a mely ezekért érni fog.“ Két ujjával befogja áldozatfüleit és így beszél: „Légy süket szeretteid jóra intéseivel s az onnan felülről jövő utmutatásokkal szemben.“ Ötödik ujját pedig rá teszi a bűnös áldozatának ajakára,

mondván: „Te pedig hallgass, ne feleselj, engedelmeskedj, legfennebb az én mentegetésemre szabad felnyilj!“

A maros-vásárhelyi ev. ref. polgári és nőipariskola tanulmány utja. A maros-vásárhelyi ref. polgári és nőipariskola derék tanítói kara esztendőről esztendőre kisebb nagyobb tanulmányutat tesz az iskola növendékeivel, melynek célja, hogy ez által megismertesse szűkebb hazánk, a szép Erdélynek egy-egy kisebb történelmi, kereskedelmi, társadalmi vagy éppen egyházi szempontból nagyobb jelentőségű részét. Ez évben Kolozsvár volt az ut célja. Az erdélyi részek szellemi központja, egyházkerületünk és püspökségünk székhelye. Hisszük, hogy meggyarapodott ismeretekkel s a sok látnivalóval betelten téruek haza a mi kedves jó leányaink.

— **Gyakorlati bibliai magyarázat.** Egy kegyeskedő képmutató baptistáról szól az alábbi hir. Becsületes csizmadia mesterember volt az atyafi, hanem borzasztó tudákos Keresve kereste az alkalmat, hogy a maga tudományát fitogtatgassa, eljárt a gyülekezetekbe s messzo földre is elgyalogolt. Csakhogy mutogathassa magát. E közben pedig megfélekedett az ő igazi hivatásáról, mely szerint embertársai csizmáit kellett volna foldozgatnia. És a mi még nagyobb baj volt, megfélekedett családjáról, arról, hogy még ő szerte kalandozott mint a világjáró zsidó, otthon hét nevetlen gyermeke majdnem szétvetette a házat rakanczétlankodásával. Egyszer megint utazni akart, mert meghaltotta, hogy a szomszéd városban lelkészi értekezlet lesz s ő okvetlen jelen akart lenni, hogy az ő „szent“ és „bibliás ember“ voltát mutogassa. Indulóban a vasuti állomás udvarán várta a vonat érkezését hol nagy tömeg volt egybegyűlve s hová éppen abban a pillanatban érkezett meg a falu lelképásztora is. Mig a többiek illendően haladtak félre s barátságos üdvözlésekkel tisztelték meg az Ur szolgáját, baptistánk hetykén oda lép lelkészünkhöz s erős hangon így szól hozzá: „Jó, hogy jön Tiszteletes! Ha tudja és ismeri a szentírás értelmét, mondja meg, hogy mit jelent a Jelenések könyvének 8—9 részeiben említett hét trombita? — A hét trombita? Megmondom: a maga hét rosz és nevetlen gyermekét, a kik tegnap egész délután lármájukkal felverték a fél falut, hogy az emberek onnan jöttek panaszra gyermekei gonoszságáért. Majd a maga végítéletének napján ezekkel a trombitákkal fogja magát felkelteni az Ur-isten számot kérve, hogy miért nem nevelte őket tisztességes emberbecsülő, istentfélő embereknek.“ Szólt a lelkész s otthagya a baptistát a faképnél. Az atyafi nem volt többre kíváncsi, Nem tudjuk, hogy ez a bibliai magyarázat segített-e emberünk tudákosságán? De reméljük.

Gróf Mikó Imre emléktáblája a zabolai Mikes kastélyon.

Hírek az országból.

— **A király lemondása.** Nemcsak a magyar hanem az egész európai sajtót foglalkoztatja egyik prágai lapnak világgá röpitett azon hira, hogy Ő Felsége I. Ferencz József koronás királyunk visszavonul, lemond. A tronörököst Ferencz Ferdinándot Spanyol országi utjából Ő Felsége vissza rendelte. Ez a hír bár hivatalos megerősítésre vár, mindenütt nagy aggodalommal tárgyalják annyival inkább, mivel a már 76 esztendőös ősz király már többször hangoztatta, hogy fáradt, kimerült, a mi nem is csoda annyi bizonyadalmas válságos események közepette.

— **Uj koronaőr.** A báró Radvánszky Béla halálával megüresedett koronaőri méltóságot hir szerint báró Wesselényi Miklóssal, kolozsvár II. kerületének országgyűlési képviselőjével töltik be.

— **A tanárok vasuti jegyei.** A nem állami tanárok egy küldöttsége Kiss E. János vezetése alatt tisztelgett gr. Apponyi Albert és Kossuth Ferencz minisztereknél s Szerényi József államtitkárnál annak megnyerése iránt, hogy a nem állami tanárok is féláru menetjegy váltására jogosító arczképes igazolványt kapjanak. A miniszterek és államtitkár bár határozott ígéretet nem tettek, a küldöttség kérését méltányos-

nak jelentették ki, s így annak teljesülését kilátásba helyezték.

— **A nyári szünet.** A sajtóban kombináció indult meg oly irányban, hogy lesz-e vagy nem lesz nyári vakációja a képviselőháznak. Amint értesülünk, a kormány óhajtaná, hogy valami kevés szünete legyen a Háznak s ezt július második felére s augusztus hónapra tervezi.

Trifolium.

(Legenda.)

A teremtés hetedik napján történt, mikor az Isten a világ teremtését befejezve és az ő kedvenczeit, a földet oly pompásan elrendezve megnyugodott s gyönyörrel legeltette szemeit az elvégzett munkán, látván, hogy az mind szép és jó volna. Ekkor így szólt az emberhez: „Te léssz a földnek ura, amit vetsz és plántálsz és minden állatok szolgáljanak téged.”

De hallgasd meg parancsomat; „Hat napig munkálj, azonban a hetediket szenteld meg; e napon ne dolgozzál sem temagad, sem a te feleséged, sem szolgálóid, sem barmaid, sem semmi-nemű hozzá tartozó.”

Nagyon megörvendett az ember Isten ajándékának és meglegedetten indult el, hogy a maga jó tetszése szerint vegye birtokába a földet. Minden teremtetett lényt hatalmába vett: a növényeket, állatokat, akár repültek, akár két avagy négy lábon jártak, akár a földön csusztak, akár a vízben usztak azok. Ezek mind az ember szolgálatára voltak, de csak hat napon keresztül, mive! a hetedik napon mind megnyugodtak, amint az Ursten megparancsolta ezt nekik.

Történt egyszer, egy szép tavaszi vasárnap délután, hogy a jó Isten alászállott az égből a földre, hogy szétnézzen teremtményei között.

Jó egy pár órát időzött a paradicsomkert vasárnapi csendjében, elgyönyörködve remek művében. Tőle nem messze egy árnyas berekben ott látta az első emberpárt, amint hétköznapi munkája után áldozott Istennek és hálát adott az elvesztett jérért.

Kissé távolabb, a dús mezőkön nyájak legelészték s az igavonók csendesesen pihentek a pázsiton heverészgetve. A madarak vidáman szökdécseltek a fák ágai között, csattogó dalukkal köszönve meg Isten minden áldásait és hogy a kép teljes legyen, tarka lepkék szállongtak az illatos mezőn virágról-virágra.

Állt az Úr és gyönyörködött teremtményeiben s a vasárnap ünnepi csöndjében.

De hirtelen összeráncolta jószágos tekintetét, mert egy virág-kehelyből, melyen egy lepke álmodozva szendergett, fáradtan, lihegve, egy kis üveg-szárnyu állatocská surrant ki — melyet azonnal „méh“-nek nevezett el — s amint tovalebent még messziről is visszavillogtak a lábacskaíra hatalmas gomolyokban gyümöszölt viaszgolyócskák.

Elképpenedve s szigoruan szólt rá az Úr: „Mondd csak, miképpen történhetett, hogy míg minden teremtmény megszenteli a hetedik napot, csak egyedül te sürgölödsz ma is a nehéz munkában, megvetvén parancsomat?“

Oh jószágos Istenkém! felelt a méh. Te a teremtettségben mindent, kicsinyt, nagyot, egyformán munkára teremtettél, hogy az, a Te földi képmásodnak, az Embernek szolgáljon. Nekünk azt tetted kötelességünké, hogy édes mézet gyűjtsünk Ő uraságának Ezenfelül a rest emberek példaadására is teremtettél minket hogy azok, akik mind a hét napot munkátlanságban töltik el, lássák a mi szorgalmunkat.

Ugy gondolkoztunk tehát, hogy nem lesz nagyon ellenedre, ha ezen az okon mi kivételt is csinálunk, s ha vasárnap is dolgozunk, mert hiszen — csak a teremtés koronájáért tesszük!“

Mosolyogva szólt ekkor az Ur: „Ugy látszik, hogy a munkakedvet igen mélyen szívetekbe oltottam. Miután mindennek mértéke kell legyen, hallgassátok meg azt a mit most nektek parancsolok:

Minden virágból gyűjthettek hát mézet bármikor, akár melyik napon, de egytől eltiltalak, habár tele is

töltöm mézzel e virágot. Ez lesz a — Trifolium *) a három levelű fü, vagy hogy az emberek közönségesen hívni fogják, a lóhere!“

Fájó szívvel, de mégis boldogan, hogy a nagyobb büntetéstől megszabadulhatott röppent tovább a méh, felfogadva, hogy a loheréből nem fog mézet gyűjteni.

Azóta hiába is próbálja, mert sehogy sem sikerül. Schw. Reformblätter után.

Tóthfalusi József.

*) A trifolium pratense, a három levelű vörös lóhere — a mint általánosan tudva van a méhek csak ritkán keresik fel, habár gazdagon mézelő növény. Oka az, hogy a méh nyelve rövidebb annál semhogy az egyes virágocskák mély és szűk kelyhének méztartójába beérhessen.

HIRDETÉSEK

felvételnek
lapunk kiadóhivatalában.

Agrár takarékpénztár r. t. Maros-Vásárhelyt.

Teljesen befizetett részvénytőke egy millió kor.

Fiókintézetek és kirendeltségek: Csikszereda, Gyergyószentmiklós, Marosludas, Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sz.-Udvarhely és Székely-Keresztur.

Jelzálog kölcsönöket nyujt földbirtokra és bérházakra a legjutányosabb feltételek mellett, ugyszintén **törlesztéses kölcsönök**et 300 koronától kezdődőleg a tőketörlesztést és kamatot magában foglaló félévi részletfizetések ellenében 10—65 évig terjedő időre 4 $\frac{1}{2}$ % alap kamattal. Magasabb kamatu előző kölcsönök konvertáltak. Minden kölcsön a leggyorsabban rendszeren 2 hét alatt készpénzben folyósítatik.

Leszámitól 6 hónapi lejáratig terjedő bel- és külföldi váltókat, utalványokat és adósleveleket.

Elfogad betéteket könyvecskére, vagy folyószámlára és azokat felmondás nélkül fizeti vissza.

Előleget ad értékpapirokra és betárolt árukra.

Folyószámla hitelt nyujt betáblázásra és más birtosítókra.

Vásárol és elad értékpapirokat külföldi pénzetket; bevált szelvényeket és kisorsolt értékpapirokat, teljesít tőzsdei megbízásokat és átutalásokat; kiállít utalványokat és hitelleveleket bel- és külföldre.

Képviselet a legrégibb és legnagyobb biztosító intézetet a Trieszti általános biztosító társaságot (Assicurazioni Generali) és eszközöl tüz, üveg és jégkár, valamint betörés elleni, végre élet- és baleset elleni biztosításokat a legolcsóbb díjak mellett.

„VASÁRNPAP“

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES HETILAP,

== AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET EGYHÁZI ÉRTEKEZLETÉNEK KIADÁSA. ==

Szerkesztik: **Tóthfalusi József** ref. lelkész és **Paál Gusztáv** ref. koll. tanár, Maros-Vásárhelyt.

Mi a „Vasárnap“ célja?

A „Vasárnap“ célja az, hogy legyen a mi olvasni tudó és olvasni szerető magyar és első sorban erdélyi református magyar véreinknek komoly irányu, egészséges szellemi táplálékot adó, a világ dolgairól helyesen tájékoztató olvasmánya, a melyből tápot merítsen hitének, vallásos szükségletének; megismertesse teendőivel, hogy azok teljesítése által igaz keresztyén magyar ember lehessen.

Hogyan fizessünk elő a „Vasárnapra“?

A „Vasárnap“ előfizetési díja **egész évre 4 korona, félévre 2 kor., negyedévre 1 korona.** Előfizetünk úgy, hogy a megfelelő előfizetési díjat postán utalványozva a „Vasárnap“ kiadóhivatala címére Maros-Vásárhelyt, Szentgyörgy-utca 9. sz. címre elküldjük. A megrendelést czélszerűen eszközölheti mindenki a maga illetékes lelkésze útján is, a ki szívesen fogja az előfizetési díjat hozzánk elküldeni.

Ne hanyagoljuk el a megrendelést, hogy a lap küldésében fennakadás ne álljon elé.

A „Vasárnap“ jutányos áron hirdetésekét is elfogad.

Ha a szép Maros-Vásárhelyen ügyes bajos dolga, akad ne mulassza el megtekinteni

az ev. ref. Kollegiumi könyvkereskedést

hol az irodalom legújabb termékei állandóan raktáron vannak, ép úgy szakmunkák mindenféle nyelven, imakönyvek egyszerű és pompás diszkötésben, ifjusági könyvek, folyóiratok stb. Bárhol és bárki által hirdeteit mű legrövidebb idő alatt — portómentesen — megrendelhető.

Papíráru raktáram a legnagyobb, hol olcsó pénzen jó árut kap a t. vevő, mert 100 levélpapír és 100 boríték csinos dobozban csak 60 kr., amelynek eddig 1 frt. 60 kr. volt az ára. — 500 finom fehér irodai papír 2 frt 20 kr. 500 iv fogalmazó papír 1 frt 40 kr. Pecsétviasz, tinta, itatós papír, irónok és számtalan e szakmába vágó, de itt fel nem sorolható czikk a legolcsóbban beszerezhető.

Nagy gondot fordítok tanszerekre és tankönyvekre, népkönyvtárakra, havi részletfizetésre.

Jó és olcsó! ez a jelszó. — Postai megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Az ev. ref. kollegiumi könyvkereskedés

MÁRVÁNYI ARTHUR Maros-Vásárhely, Főtér Bál-ház.

ADI ÁRPÁD

➤ KÖNYVNYOMDÁJA ÉS KÖNYVKÖTÉSZETE ➤
MAROS-VÁSÁRHELY SZÉCHENYI-TÉR.

Ajánlja két nagy gyorsajtóval,
két amerikai gyorsajtóval, lyukasztó
és több segédgéppel, valamint a leg-
modernebb új betűkkel jól felszerelt

könyvnyomdáját

minden e szakba vágó munkák gyors
és izléses elkészítésére, feltűnő olcsó
árak mellett.

Vidéki megrendelések azonnal esz-
közöltetnek.